

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi július hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A harmadfokú bíróság a rágalmazás vétsége miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 2.Bf.171/2014/10. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A másodfokon eljáró Szekszárdi Törvényszék ítélete ellen a magánvádló a vádlott felmentése miatt, büntetőjogi felelősségének megállapítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A magánvádló jogi képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen a magánvádló jogorvoslati kérelmével azonos tartalommal szólalt fel.

A vádlott védője a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet - a Be.387.§ (1) bekezdése alapján - az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül, vizsgálva az eljárási szabályok megtartását, valamint a másodfokú ítélet megalapozottságát.

Ennek során arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró bíróságok az eljárási törvény rendelkezéseit megtartották. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság ítélezése alapjául változtatás nélkül elfogadott tényállást a harmadfokú bíróság is mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az kellő mértékben felderített, hiánytalan, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

A felülbírálat egyik sajátossága volt, hogy a különböző szinten eljáró bíróságok határozata ellen bejelentett jogorvoslati kérelmek nem a tényállás mikénti megállapítását, hanem az abból levont jogkövetkeztetéseket támadták. Az elsőfokú

bíróság döntésével szemben a vádlott, a másodfokú bíróság határozata ellen a magánvádló ez okból élt jogorvoslati kérelemmel.

Az egyébként egyező adatokon alapuló és jogorvoslattal sem támadott tényállás a Be.388.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

E tényállásból a másodfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségének hiányára.

Az ügyben szóba jöhető emberi méltóság elleni bűncselekmények közös jellemzője, hogy - jogellenesség hiányában - nincs helye büntetőjogi elmarasztalásnak, ha a bírálát, kritika, illetve véleménynyilvánítás mértéktartó, és mentes a felesleges és túlzó gyalázkodásoktól.

A feljelentés szerinti rágalmazás vétségének elkövetési magatartása a becsület csorbítására alkalmas tény állítása vagy híresztelése, vagy az ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezés használata. Ez utóbbi megvalósulhat a korábbi történések valamely jellemző mozzanatának a kiemelésével, olyan részlet hangsúlyozásával, amelyből az egész eseménysorra lehet következtetni.

A másodfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a vád tárgyává tett „facebook” közlés alapvetően és elsődlegesen a közügyek vitatásaként értékelendő, amelyben a vádlott a pályázati pénzek odaitélésével kapcsolatos negatív értékítéletének, következésképpen véleményének adott hangot. A magánvádló személyének felismerhető módon történő megjelenítése ehhez csak közvetetten, mint a vissza nem térítendő támogatást elnyerő pályázó - illetve helyesen annak házastársa - társult.

A pályázattal való közvetett kapcsolata, személyes érintettsége azonban ennek ellenére nem vitatható, hiszen a - pontosan egyébként az eljárás során nem tisztázott összegű - vissza nem térítendő juttatásban részesülő személlyel házassági vagyoni közösségben élő magánvádló a támogatás előnyét ugyancsak élvezzi.

A szóban forgó jogkérdés eldöntésével kapcsolatban mindenek előtt az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV.18.) és az 5/2015. (II.25.) határozataiban foglaltakat volt szükséges megemlíteni. Az Alkotmánybíróság e határozatokban megfogalmazott álláspontja és az ehhez igazodó ítélkezési gyakorlat szerint a közügyek megvitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat - amint erre a másodfokú bíróság is helyesen utalt - megszorítóan szükséges értelmezni, illetve a közlés minősítését megelőzően számos körülményt kell mérlegelni. Így különösen a közlés módját, körülményeit, kontextusát, valamint tartalmát, stílusát, aktualitását és célját.

A véleménynyilvánítás szabadsága az Alkotmánybíróság határozatai szerint tehát nem függ attól, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletreméltó vagy elvetendő.

A fentieket figyelembe véve és most már áttekintve a harmadfokú eljárás tárgyát képező közlés alkotmányos védelmét, azt nem befolyásolja az sem, hogy a véleménynyilvánítás értékítéllettel terhelt tényállítások formájában jelentkezik, ugyanis a tényállítást tartalmazó megnyilvánulások is részei a szólásszabadságnak. Egyrészt valamely tény közlése is kifejezhet személyes véleményt, másrészt tényközlések nélkül a véleményformálás is ellehetetlenülne.

Ugyancsak az Alkotmánybíróság fenti határozataira figyelemmel szükséges hangsúlyozni azt is, hogy a vádlott közleménye - negatív, elutasító, bíráló jellege és gúnyos hangvétele ellenére - nem gyalázkodó jellegű, a magánvádló öncélú megalázása, a bírálattal összefüggésbe nem hozható támadása, bántása nem jellemzi.

Következésképpen a másodfokú bíróság helyesen járt el, amikor a vádlottat a Btk.226.§ (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott rágalmazás vétségének vádja alól a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontjának I. fordulata alapján - bűncselekmény hiányában - felmentette.

Az ezt sérelmező jogorvoslati kérelem tehát megalapozatlannak bizonyult.

Ezért a harmadfokú bíróság a Be.397.§-ában írtak szerint a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A magánvád alapján folytatott büntetőeljárásban a fellebbezés illetéke - az Itv.52.§ (1) bekezdésében írtak alapján - 10.000 forint, melynek lerovását a magánvádló elmulasztotta. Ezért az ezzel kapcsolatos intézkedések megtételére a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróságot hívja fel.

P é c s, 2015. július 3.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Bencze Beáta s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 2.Bf.171/2014/10. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.II.38/2015/5. számú végzése folytán a 2015. évi július hó 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke